

Moj najljubši padli tajkun Bine Kordež

Protitajkunska vojna je slavila manjšo zmago kot ob porazu Šrota in Bavčarja.

» Šef Merkurja Bine Kordež seveda ni nedolžna žrtev krize. Nekoč konservativni finančnik se je namreč zelo zaračunal. Poznavalci pravijo, da bi imel komaj za obresti najetih posojil, tudi če bi se zlata leta nikoli ne končala. Najbrž je bil preveč pomemben faktor v računu pretirana želja, ki se ji lahko reče pohlep. Se spomnite – njegovi sodelavci so za prevzem zastavili hiše, on je zastavil le dobro ime. Od zdaj s takim zavarovanjem najbrž ne bo dobil posojil. Imel je svoje "prijatelje", vendar ni imel Daniele Rakovič. Kordež tudi ni želel vsega le zase; k prevzemu je povabil sodelavce. Pri iztisu ni izigral malih delničarjev tako kot Ivan Zidar. Ponudil jim je pošteno ceno. Najbolj bistveno pa se od Šrota in Bavčarja razlikuje po tem, da prodaja pravočasno. Šrot in Bavčar sta čakala, da so vse razgrabile banke, pa še potem sta kar vztrajala na položajih. Koliko so Merkur izčrpavali za odplačevanje posojil, bo znano pozneje – razen če ni del dogovora, da ne bo nikoli.

Vse zaman. Decembra 2006 sta se na dražbi za državni delež v Merkurju spopadla Mercator in Tuš. Zmagal je Tuš, ki je kupal za upravo Merkurja in je delež drago plačal. Če bi zmagal Mercator, bi že takrat postal največji posamični lastnik Merkurja. V zadnjem so se bali, da bi postali podružnica. Zdaj bo, očitno po bolj sprejemljivi ceni, Mercator postal njihov edini lastnik. Decembra 2006 je bil grožnja, zdaj je rešitelj. Pa naj še kdo reče, da kriza ne vpliva dobro na medčloveške odnose!

